

Акафіст
Стрітенню Господа нашого Ісуса Христа

КОНДАК 1.

Небесного Царя обрану Матір бачимо сьогодні, як з Вифлеєма до Єрусалима іде, а Богодитятко Ісус наче на хмарах легких в Її материнських обіймах приноситься. Ми ж, недостойні, Царя слави і Всесвяту Діву Марію зустрічаючи, разом зі старцем Симеоном співаємо Всеблагодословенній:

Іди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

ІКОС 1.

Товариство небесних ангелів, зійшовши на землю, бачить Творця свого і Владику, народженого раніше від усього створіння, Котрий в обіймах дівочих від Матері безмужньої як Дитя приноситься до храму Єрусалимського, радіючи співає Йому і Діві-Цариці святкові величання:

Іди, Царю Неба і землі, до міста великого Царя-Сіону святого.

Іди, найвищий Боже, з висоти небесної до рукотворного храму земного.

Іди, Єдинородний Сину Божий, веселитися з людьми на землі.

Іди, Непорочне Дитя Боже, щоб бути принесеним Господу, Котрий живе на Небі.

Іди, Голубко чистоти, безмужна Невісто Святого Духа.

Іди, неосквернена Овечко, Ягнятка-Христа нетлінна мати.

Іди, богообрана Отроковице, Бога-Отця найпрекрасніша Дочко.

Іди, Цариця Небесна, усього світу добра Володарко.

Іди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

КОНДАК 2.

Всесвята Діва бачачи, що зосталася чистою після народження Христового і не потребує очищення, бо Христос прийшов від Неї наче промінь, що через кришталь проходить, не порушивши дівочої чистоти Пречистої Матері Своєї, будучи покірною, без гордині за нетлінну чистоту свою, коли минули дні Її законного очищення, вийшла зі своїм обручником Йосифом з Вифлеєма і принесла Божественне Дитя до Єрусалиму, щоб відати Його Богові радісно співаючи Йому: **Алилуя.**

ІКОС 2.

Ще здавна бачив Тебе, Діво, пророк Осія, як на руках принесеш Ти Втіленого і так пророкував: «Ось Господь сидить на хмарах легких». А ти, о Мати Божа, йдучи до Єрусалима з Божественним Дитям на руках думаєш про Себе: як це я стала матір'ю і водночас дівою зосталася, з трепетом роздумуючи про Себе: як же я назву Тебе. Сину мій? Як назву Тебе, як людину, коли бачу, що Ти вищий від людини, якщо дійство моє зберіг нетлінним, бо божественним є зачаття Твоє. Як назву Тебе Богом, коли бачу Тебе у всьому подібним до людини, окрім гріха. Тому й проповідують про Тебе, як про звершеного Бога і досконалу людину. А ми, зустрічаючи Твій прихід, щиро вшановуючи Тебе, Пречисту, так промовляємо:

Иди, Діво Чиста, що Чистого Бога чисто породила.

Иди, безмужна Мати Емануїлова, що вінчання не знала.

Иди, Чистіша від херувимів, бо чистотою Твоюю архангел Гавриїл здивувався.

Иди, Славніша від серафимів, бо Тобі усе єство ангельське поклонилося.

Иди, Земле незасіяна, бо з Тебе виріс для нас Колос Життя.

Иди, неопалима Купино, бо Тебе під час народження не опалив вогонь Божества.

Иди, невмістиме Вмістилище, бо на Тебе шестикрилі і багатоокі не можуть дивитися.

Иди, вогневидний Престоле, бо Тебе на землі народжені належно прославити не можуть.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

КОНДАК 3.

Керована божественною силою Всесвята Діва прийшла до Єрусалима, наче день світлосяйний, Сонця Правди - Христа всьому світові сяючого принісши. Ним бо явно явився тут Престіл херувимський, дуже високий і славою дівственною вознесений понад усіма, бо Вона на руках своїх несла Царя слави,

Котрому невидимо служать шестикрилі серафими зі всіма небесними силами співаючи: **Алилуя.**

ІКОС 3.

Маючи богоприємне лоно Діва поспішила до храму, тримаючи на руках Своїх Богодитятко Христа і преклонивши коліна Свої перед Господом, весело з благоволінням промовила: « О предвічний Отче, це — Син Твій, Якого послав Ти, щоби Він втілювався від мене заради спасіння роду людського. Це - Плід лона мого, Духом Твоїм Святим в мені зачатий і незбагнено народжений. Це - Первісток мій. Прийми втілене від мене Твоє Слово, прийми Твого від мене Сина, Якого Тобі приношу, щоб Його тілом і кров'ю, які Він прийняв від мене. Він відкупив рід людський. Ми ж, Пречиста, слухаючи такі моління Твої, співаємо Синові Твоєму і Богові нашому:

Иди, Найсолодший Ісусе, наче роса, яка тихо і спокійно сходить на чисту землю.

Иди, солодке Життя, що наче краплина, яка капає на землю, втіленням невидимим показав Себе.

Иди, Лікарю безнадійних, що немочі й хвороби наші захотів понести на Собі.

Иди, Ягнятко Боже, що гріхи всього світу захотів взяти на Себе.

Иди, Господи слави, хмарами несений, бо принади темряви Тобі належало відігнати.

Иди, Царю світу, що прийшов на престіл Давида, явивши усім Царство не від світу цього.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

КОНДАК 4.

Відчуваючи в собі бурю сумнівних помислів, великий архієрей Божий Захарія знітився, бачачи Всесвяту Діву з дитятком, що на місці жінок нечистих перед дверима храму стояла, просячи законного очищення, та знаючи, що Вона у Святаї Святих виховувалася, духом зрозумів, що ця Мати і після народження залишилася Дівою чистою. Тому поставив Її на місці дівиць, де жінкам заміжнім не можна було стояти, і зустрічаючи Її зі страхом і радістю заспівав явленому Богові: **Алилуя.**

ІКОС 4.

Захарія слухаючи дивні перед Богом слова Твої, Пречиста, і бачачи, як Ти хочеш покласти на його руки Дитя своє, як архієрею Божому, ніби в руки Самого Бога покладаючи, й те, як принесла Ти Богові в жертву велінням закону два голуби, бо була бідною, зі спокійним серцем, вірою і страхом Божим прийнявши Боже Дитятко, як законному Творцю і Богові, промовив:

Иди, Давній днями, бо давно на Синаї через Мойсея Ти закон подарував нам.

Іди, Отроче молодий, що сьогодні бажаючи сповнити закон, до храму прийшов Ти.

Іди, бо маючи за престіл Небо, Ти захотів земний храм небесною славою наповнити.

Іди, Втілений від Діви, бо Ти людське ество захотів обожнити.

Іди, бо Ти прийняв вигляд раба, щоби нас, рабів гріха, на рабів Правди Божої перемінити.

Іди, в сьйві іпостасі Отчої, щоби нас дітьми Отця Небесного зробити.

Іди, Сповнення Закону, що пару голубів приніс до храму, щоби ми, як голуби, на небо злетіли.

Іди, Подателю милості, бо милості, а не жертви захотів, щоби й ми елеєм милування зустріли Тебе.

Іди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

КОНДАК 5.

Зоря богосяйна засвітила, коли святий старець Симеон, ведений Духом Святим, прийшов до храму. Він молодий духом і перестарілий тілом – був праведним і благочестивим, живучи з вірою сподівався утіхи Ізраїля, бо саме йому було обіцяно Духом Святим не бачити смерті доки не побачить Христа Господнього, що в тілі прийде. Побачивши Пречисту Діву і Дитя, Яке Вона тримала на руках Своїх, відчуваючи благодать Божу і зрозумівши духом, що це – Очікуваний Месія, він приступив до Нього з повагою й подякувавши Богу, зі страхом і щирою радістю заспівав Йому: **Алилуя.**

ІКОС 5.

Старець Симеон, побачивши на руках Діви Того, Хто сотворив людство, у вигляди Дитятка пізнав Його та переповнений невимовною радістю і забувши про себе, весело мовив: Тебе бажаю, Боже отців і Господи милості; на Тебе дивлюся, що все обіймаєш Словом Своїм; Тебе зустрічаю, що володієш життям і смертю; Тебе очікую, що з'єднав Небо і землю; Тебе я голодний, що воскрешаєш мертвих; Тебе я прагну, що потішаєш тих, що страждають, і так співають тобі:

Іди, всіма пророками Очікуваний, і відвідай нас Своїм спасінням.

Іди, всіма народами Жаданий, що просвітив нас об'явленням Своїм.

Іди, Відкупителю наш, що зі Сходу прийшов, щоб Адама і Єву визволити від гріха клятви давньої.

Іди, Спасителю наш, що явився на землі, щоби з людьми пожити і вивести їх з темряви і тіні смертної.

Іди, Просвітителю наш, щоб благовістити нам приемне тіло Господнє.

Іди, Вседержителю наш, щоб відпустити з відрадою зворушених серцем.

Иди, Пастирю і Учителю, проповідувати полоненим відпущення і сліпим прозріння.

Иди, Творче і Владико, оголосити бідним спасіння, а людям усім прощення.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

КОНДАК 6.

Дивним проповідником пришестья Христового став богоносець Симеон, коли ще більше сповнився Духом, першим з людей пізнавши Творця свого, що в тілі прийшов, і першим визнав Його Божество, співаючи Йому від імені всіх людей, що живуть на землі: Тобі поклоняємося, бо Ти - Бог наш; Тобі молимося, бо Ти – храм наш; Тобі служимо, бо Ти – Творець закону. Ти – Бог перший і немає іншого Бога окрім Тебе, і іншого Сина Одноістотного з Отцем. Тобою ми живемо, рухаємося і є. Ти найкращий з людських синів, як Бог і чоловік. Тому радіє сьогодні Небо, бо помилував Господь людей Своїх, і нехай радіють основи землі і ті, що в пеклі перебувають, бо сьогодні прийшло для мертвих воскресіння, бо побачили ми нині Спасителя світу, співаючи Йому: **Алилуя.**

ІКОС 6.

Усьому світові засвітило просвічення істини, коли Всесвята Діва пречистими руками Своїми подаючи старцеві Симеону Божественне Дитя, наче таємний животворчий Вугіль, що від Жертівника Божого, промовила: Прийми, старче чесний. Господа Твого; прийми Скарб невичерпний і Силу неосяжну. Обійми Нетління й обновися, і просвітися від Сонця Правди, бо не спалює, а освічує вогонь благодаті Господа Мого. Він бо очистить гріхи твої і всі беззаконня твої, і станеш ти початком для очищення всього світу. Тому роздягнешся з усього давнього, і у все нове зодягнешся. Тож уважно слухаючи слова Пречистої ми так Йй співаємо:

Иди, сяюча небесною чистотою Дівиче, що Світло Невечірне засвітила нам.

Иди, чудового світу вишнього Царице, що у горішні оселі вводиш нас.

Иди. таємнича Купино, бо Тобою вогонь Божества з висот вишніх усьому світові запалився.

Иди, світлоносна Хмаро, бо Тобою Дитятко Боже — Христос на спасіння усім був принесений.

Иди, вогняний Престоле Царя невидимого.

Иди, небесний Кивоте, бо Христа Ти вмістила.

Иди, Святого Духа Найсвятіша Палато.

Иди Царя безсмертного Невісто неосквернена.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

КОНДАК 7.

Бажаючи одержати нове очищення святий старець Симеон, як колись Ісая, поклонився Пречистій Матері, доторкнувся Її божественних стіп і промовив: Ти, Чистая, Вогонь носиш, - боюся обійняти Дитятко, світом бо управляєш Ти, наче крилами ангельськими руками просвічуєш мене, і подала Того, Кого Херувими крилами тремтячи не сміють носити. Саме Його Симеон, простягнувши руки, прийняв в чесні обійми свої і радісно заспівав: **Алилуя.**

ІКОС 7.

Нове і славне чудо звершилося сьогодні: старець Симеон руками тлінними тримає Творця, Котрий сотворив людину, щоби Бог з людьми пожив і людину для Неба віродив. Приймавши Очікуваного і побачивши сповнення обітниць, він наче спіла пшениця просить про відхід тілесний; наче білий лебідь, сивиною прикрашений, на заході життя свого весело заспівав: побачили очі мої спасіння Твоє, що від віків було тайною закрите. Тож нині відпусти мене, Владико, раба Твого, за словом Твоїм заспокоєним від союзу цього тіла до чудесного і нестаріючого життя, щоби відходячи від тих, що живуть тут приніс я радісну вістку отцям моїм про прихід Твій у світ цей. За це співаємо Тобі:

Иди, Ісусе, життя Подателю, що життя і воскресіння подарував усім вірним.

Иди, Владико, що смерть, подолав, і від вічної смерті звільни людей Твоїх.

Иди, безсмертний Царю, і від темряви і тіні смертної вічних в'язнів визволи.

Иди, найсолодше Життя, і райські ворота до життя нового й чудесного Адамові знову відчини.

Иди, бажаний Жениху, бо прагне душа моя заспокоїтися в оселях Господніх.

Иди, понад усе бажане Світло, знайди серце моє в юдині плачу і помісти його з Богом Живим.

Иди, Предвічний Боже, бо близьким є спасіння Твоє для тих, хто боїться Тебе.

Иди, всещедрий Спасе, бо спокій тим, хто дуже любить Тебе, принесе Твоє Слово.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе й з нами.

КОНДАК 8.

Йосиф з Пречистою Дівою, слухаючи дивні слова праведного старця про їхнє Дитя, дуже здивувалися, бачачи Симеона, котрий звертався до Немовляти не як до Дитятка, а як до Давнього днями, і молився як до Бога, Котрий має владу над життям і смертю і може до іншого життя відпустити його, та збираючи усе почуте в серцях своїх з подякою заспівали Богові: **Алилуя.**

ІКОС 8.

Весь був у Бозі святий старець Симеон, коли наповнившись духом пророчим говорив про Дитятко Боже: що Він навіть у пекло зійде і усім, хто там перебуває, подасть прощення, сліпим - прозріння, а німим - дар мови. І звертаючись до Марії, Його Матері, промовив: ось лежить Цей на падіння непокірних і на підведення багатьох вірних в Ізраїлі. І на знак суперечок Тобі Самій, о безсмертна Мати, душу проникне меч болю й смутку, коли побачиш Сина Твого на Хресті прибитого, щоб відкрилися помисли багатьох сердець для спасіння їх від гріхів. Слухаючи те пророцтво ми співаємо Пречистій:

Иди, Мати і Діво, що будучи Дівою болей від дітонародження не відчула Ти.

Иди, Ягнятка і Пастиря Мати, що під Хрестом Сина Твого сердечний біль пережила Ти.

Иди, Радосте наша, щоб причаститися страстей Христових, а в явленні слави Його з Ним возрадуватися.

Иди, Потіхо в печалях, щоб бути випробуваною, наче золото у горні, щоб і Сама Ти випробовуваням змогла допомогти.

Иди, Утішена, бо печаль, залишену жінкам від Єви, маєш забрати Ти.

Иди, Всепрославлена, бо весь світ скорботами своїми хочеш від скорбот звільнити Ти.

Иди, Чесніша від усіх Діво, бо усе видиме створіння різдвом Своїм обновила Ти.

Иди, Найсвятіша для всіх Маги, бо ангелів і людей у стрітенні Своїм об'єднала Ти.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе і з нами.

КОНДАК 9.

Усе єство ангельське здивоване великим сходженням Бога до людей промовляло: чудне те, що бачимо нині, славне, неосяжне й невимовне, бо Той, що Адама сотворив, в обіймах старця перебував. Усі кінці світу сповнені Його благістю, усі створіння сповнені хвали Його, усе людство сповнене співчуття Його. Небо, земля і підземне сповнені Його благоволінням, сповнені щедрот, сповнені дарів, сповнені усякого вдоволення Його. Сповнилися Небо і земля слави Його! За це всі народи заплещуть руками, співаючи Йому: **Алилуя.**

ІКОС 9.

Красномовний божественний Боговидець Симеон, хоч і багато восхваляв і дякував Всенепорочній Матері Божій, що народила світові Бога і чоловіка Спаси теля душ наших, все ж не зміг достойно возвеличити Її, бо й усі уми світу не зможуть належно оспівати Її, та переможений любов'ю співав їй: найсвятіше і дивне Вмістилище Боже, Ти - початок, середина і кінець нашого свята, Ти

засвітила Світло Сонця, Ти відкрила джерело людинолюбства Сина Свого, Твоя пам'ять вища від будь-яких слів і велич Твоя перевищує неміч нашу.

Молимося Тобі: завжди пам'ятай про нас, що величаємо Тебе і перебуваючи в духовному піднесенні так співаємо Тобі:

Иди, Радосте, що ніколи не закінчується, бо Ти явила усьому світові радість - Христа.

Иди, завжди шанована нами Насолодо, бо Вогонь Божества руками необпаленими тримаєш Ти.

Иди, Зоре, що завжди світиш, бо від старого світу новою благодаттю храм просвітила Ти.

Иди, Свічко, що ніколи не гаснеш, бо душі вірних, які прийшли Тебе зустрічати, і світлом Христовим освітила Ти.

Иди, бо Вогонь Небесний на руках носила Ти, тож хай святиня і краса святилища запалають Тобою.

Иди, бо як Вседіва Ти нетлінно породила невечірнє Світло, щоб через Тебе спасіння всім кінцям землі возвістилося.

Иди, одухотворений Божий Кивоте, бо через Тебе нова благодать, спасенна для всього світу, явилася.

Иди, Божа Скинїє з людьми, бо Тобою Бог богів в Сіоні над усіма людьми воцарився.

Иди, Пречиста, Господь з Гобою, а через Тебе і з нами.

КОНДАК 10.

Проповідницею спасіння стала й богонатхненна Анна, яка пророкували і в законі непорочною перебувала: не відходячи від храму Господнього день і ніч молитвами і постом вона служила Господеві. Вийшовши разом а Симеоном зустрічати Дитятко Боже Христа, Анна почала пророкувати, визнаючи Його Творцем Неба і землі. Коли ж обійняла Його, доторкнувши уста свої до Його уст, то вселився Дух в її уста і вона вигукнула: Ти Бог і Сил людський, Син Царства і знедолення. Ти чуєш і нічого не говориш, бачиш і невидимий, всюди присутній і захований. Та багато інших пророцтв для всіх, хто сподівався визволення в Єрусалимі, мовила вона про принесене Дитятко, проповідуючи і величаючи Богородицю. О. Дочко Фануїлова, прийди і стань а нами, співаючи Богові: **Алилуя.**

ІКОС 10.

Царю Предвічний і Слово Боже! Ти тілом сьогодні явився світові у храмі від Діви Марії, як Дитятко, Яке принесли на руках, щоб Ти пожив з людьми і всім, хто жив ще від Адама, звістив спасіння. Усе старозавітне нині минуло, а все, що є, то все - нове. Правда Твоя з Неба прийшла, і милість Своєю послав Ти нам, і благодать Твоя царює на землі, бо Ти прийшов, щоб шукати і знайти те, що

загинуло. Заради цього Ти нікого не відкинув, ні від кого не відвернувся, як колись Ісая, який доторкнувся до Кивоту Завіту Твого і був покараний смертю. Нині ж блудниця припадає до Тебе і стає ціломудреною, кровоточива доторкнулася до Тебе і очистилася, митарі і грішники возлежали з Тобою і друзями Твоїми стали, усіх струджених і обтяжених Ти кликав до Себе. За це радісно зустрічаємо Твій прихід, співаючи:

Иди, о Христе, всіх Царю, і вийди назустріч нам.

Иди, Ісусе, Лікарю душ наших, і вийди на поміч та спасіння наше.

Иди, Пастирю наш добрий, що шукав заблукану овечку, знайди і нас, бо заблукали ми.

Иди, Утішителю благий, що знайшов загублену драхму, знайди душі людей загублених.

Иди, Всещедрий і Людинолюбний, і всели нас в райські оселі Твої.

Иди, Утішителю скорботних, захисти і направ нас, що плаваємо в морі життєвої суєти.

Иди, Спасителю тих, що блудять, спаси і піднеси нас, що в безодні гріхів потопаємо.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе і з нами.

КОНДАК 11.

Найкращі піснеспіви приносять Тобі, Христе, Симеон богоносець і праведниця Анна про явлення Твоє, полум'яним духом і радісними устами проповідуючи про Твій прихід у світ усім, хто сподівається звільнення. Книжники і фарисеї чуючи такі свідчення про Дитя Боже обурювалися й осуджували Захарію, як явного законопереступника, а потім вбили його між жертівником та віттарем. А Марію не Дівою, а жінкою називали. Дитятко Боже - Христос несене було до Єгипту, щоб уникнути злоби Іродової, щоби стати там знаком вічним і бути знаним єгиптянами, щоб і там сотворили жертву і дар, співаючи Йому: **Алилуя.**

ІКОС 11.

Світлом на просвічення народів був Ти - Сонце Правди - Христе, Якого хмари носили, і як говорив, сьогодні пророкуючи Симеон: хай явиться початок нової благодаті від Єгипту аж до країв землі, бо Ти - Джерело життя і Світло людям, що у пільмі світиться і пільма Його не прийме. Тож сяйвом Божества Твого просвіти і нашу пільму душевну, щоб усі ми, запаливши в серцях своїх свічки чеснот, разом з Симеоном і Анною як нові свічконосці побачивши Тебе так радісно співали Тобі і Пречистій Матері Твоїй:

Иди, Ісусе, Світло світу, і у святих оселях Твоїх просвіти нас.

Иди, Христе Спасе, що живеш у світлі неприступному, і світлом лиця Твого обоготвори нас.

Иди, Сонце Правди, і нехай засяють за днів Твоїх на землі правда і спокій.
Иди, Світе Святий, і нехай прийде з небес в серця наші вогонь любові й віри.
Иди, Царю. Небесний, і нехай буде благословенним і світлим пришествя Твоє.
Иди, Творче і Владико, і дай нам, щоби із запаленими світильниками чистоти ми могли вийти назустріч Тобі.

Иди, тихе і невечірнє Світло, щоб тихо і безжурно прожили ми всі дні життя нашого.

Иди, Єдинородний Сину Божий і Слове, щоби з трепетом та в радості ми звершили спасіння Твоє.

Иди, Пречиста, Господь з Тобою, а через Тебе і з нами.

КОНДАКТ 12.

Нова благодать наповнила сьогодні старий храм законний, коли Ти, Христе, як Дитятко на руках принесене, зайшов у нього, щоби сповнилося пророцтво пророка Агея: прийде Очікуваний всіма народами і наповню храм Його славою, бо великою буде слава храму цього останнього, більше ніж першого, і на цьому місці дам спокій. Заради цього хай прибереться невимовною красою від сяйва Божества Твого і наша Церква нова, що готується прийняти Тебе як Жениха. І руки наші просвіти, щоб ми, Як Симеон, протягнули їх чистими Тобі назустріч і весело заспівали: **Алилуя.**

ІКОС 12.

О Божа Мати, оспівуючи пришествя Твоє у храм Господній з Божественним Дитятком назустріч усьому світові, восхваляємо незбагненну, більш від Ангелів, дівочу чистоту Твою, поклоняємось Сонцю Правди - Христу, Котрий засяв через Тебе, і з Симеоном, котрий бачив Його, приймемо в обійми свої. З Анною сповідуємо Божество Його; з Йосифом принесемо в дар Йому, як пару голубів, наші душі й тіла; як розумні діви світильники душ наших прикрасимо і наче запалені свічки правдивому Світлові - Христу, Котрий явився світові, принесемо. Сплівши сьогодні, наче квіти, ці пісні принесемо їх Тобі як вінок подячних величань:

Иди, благодатна Богородице Діво, щоби під покровом дівства Свого зберегти нас в дівстві і чистоті.

Иди, світлоносна Палато Владики, і благодаттю Своєю помешканнями Духа Святого й нас сотвори.

Иди, світліша за ранок Діво, і нас синами дня до кінця життя нашого збережи.

Иди, Мати Світла, що носиш Сонце, і нас просвіти світлом благодаті Своєї.

Иди, великого таїнства Свята Служнице, і нас навчи, щоб ми завжди урочисто служили Синові Твоєму й Богові.

Иди, блага Помічнице усьому світові, і нас від світу, тіла й диявола неушкодженими збережи.

Іди, о Діво Маріє, і наші душі, затуманені пристрастями, просвіти. Іди, о дивна Отроковице, і людей Твоїх, гріхами засліплених, захисти.

Іди, Пречиста. Господь з Тобою, а через Тебе і з нами.

КОНДАК 13.

О Всехвальна Мати і Діво, що принесла до святилища всіх святих Найсвятіше Слово на зустріч з нами і на спасіння світу! Прийми це наше святкове принесення, покрій і збережи нас від усяких гріховних ворожих сітей. Ти, що була нетлінними Дверима Божества, відкрий усім, хто хоче спастися, ворота небесні, щоби звільнені Тобою від вічних мук оспівували стрітєння Господнє на воздуху: **Аллилуя.**

МОЛИТВА

до ГОСПОДА НАШОГО Ісуса Христа

Господи Ісусе Христе, Єдинородний Сину і Слове Божий, бачений колись пророками, ніби у дзеркальному відображенні, а наприкінці днів тих тілом від Всесвятої Діви Марії нетлінно народжений і в сороковий день до святилища на зустріч усьому світові на руках принесений, в обіймах праведного Симеона явлений для спасіння усіх, що від Адама народжені.

Яке славне і світле принесення Твоє на руках Божої Матері у храм Господній і божественне від святого старця стрітєння Твоє! Сьогодні Небо веселиться і радіє земля, бачачи пришествя Твоє — Боже, пришествя Царя і Бога нашого, що є Святим. Колись Мойсей хотів бачити славу Твою, та не міг, бо не в лице, а лише ззаду дозволив Ти побачити Себе. А сьогодні — у світлий день стрітєння Твого — Ти показав Себе людям у святилищі, сяючи невимовним світлом Божества, щоби разом із Симеоном бачили Тебе віч-на віч і могли руками торкнутися Тебе. Та прийнявши в обійми свої пізнали Тебе - Бога, що прийшов у тілі. За це прославляємо незбагненне сходження і велике Чоловіколюбство Твоє, бо Своїм приходом Ти подарував сьогодні небесну радість родові людському, що впав колись. Бо праведним судом Своїм Ти вигнав прародичів наших з солодкого раю у світ цей, а нині Ти помилував нас і знову відкрив нам оселі раю. Ти змінив плач наш на радість, щоби Адам, який впав колись, не встидався Тебе за свій непослух і більше не ховався від лица Твого, коли Ти покличеш його. Бо Ти прийшов нині, щоб взяти на Себе гріхи його, щоб обмити його Своєю кров'ю і щоб одягнути наготу його в одяг спасіння й радості, і щоб як невісту прикрасити його красою. Нам же всім, що божественне Стрітєння Твоє сьогодні святкуємо, дозволь з розумними дівами вийти назустріч Тобі - Небесному Женихові нашому - з палаючими світильниками віри, любові й чистоти, щоби очима віри побачити Божественне лице Твоє, щоб могли ми прийняти Тебе в душевні обійми свої та щоб пронесли ми Тебе в серцях своїх через усі дні життя нашого, щоб Ти був для нас Богом, а ми - людьми Твоїми. В

останній же і страшний день пришествя Твого, коли всі святі вийдуть на останнє велике стрітення з Тобою в повітрі, дозволь і нам тоді побачити Тебе і так завжди з Господом перебувати.

Слава милосердю Твоєму, слава царству Твоєму, слава спогляданню Твоєму, Єдиний Чоловіколюбче, бо Твоє є царство, і сила, і слава з Безпочатковим Твоїм Отцем і Всесвятим, Благим і Животворчим Твоїм Духом нині і повсякчас, і на віки вічні. **Амінь.**

МОЛИТВА

до Всесвятої Богородиці

О Всесвята, сяюча небесною чистотою Діво, покірна Голубко, неосквернена Овечко, добра Помічнице світові, Мати Христа Бога нашого! Ти - початок, середина і кінець сьогоднішньої нашої радості, бо з Тебе засяяло Сонце Правди - Христос Бог наш і Його Ти принесла нам в обіймах Своїх в сороковий день до святилища на стрітення наше, на радість і спасіння усьому світові. За це величаємо і прославляємо Тебе, бо Ти - Скинія Бога з людьми, Богословом передбачена, що через Неї Бог вселився з нами, щоб ми людьми Його стали. Ти - Двері Небесні, як пророкував Іезекїїл, що Ними відкриється для нас вхід у райські оселі. Ти — Ліствиця висока. Яковом передбачена, бо Нею зійшов Бог на землю. Ти - Міст, що переводиш тих, хто живе на землі, на Небо. Тож благаємо Тебе, бачачи як увійшла Ти. Благодатна, у святилище і носиш Вогонь Небесний - Бога на руках Своїх, вогнем молитов своїх спали вогонь пристрастей наших, щоб визволилися ми від вічного вогню гїєнни. Ти увійшла у святилище задля очищення законного, не потребуючи очищення, як Діва чиста, цим і нас навчи, як потрібно нам оберігати себе в чистоті і ціломудренності, і з якою лагідністю належить нам проводити подвиг дівства, пам'ятаючи, що Ти - Вища від херувимів, стала на місці жінок нечистих.

Ти, о Мати Всесвята, Сама принесла до Церкви законної Боговмістимий храм Божий. Задля найкращого Сина Твого - Христа Бога нашого - сподоби й нас найбільше любити на землі храми Сина Твого, відвідувати їх протягом усіх днів життя нашого, бачити там красу Господню, бо краще один день в домі Господньому, аніж усе життя в оселях грішників. Але перш за все дай нам, Пречиста, як колись Симеонові, неосудно носити Сина Твого і Бога нашого в обіймах сердець наших, коли причащатимемося Пречистого Тіла і Крові Його, і допоможи нам тоді по-особливому берегти себе у святості й страху Божому, щоб не зруйнували ми храми тіл наших, і так завжди стрічаючи, о Божа Мати, Сина Твого серцями й душами нашими, стати достойними за молитвами Твоїми досягнути блаженного майбутнього стрітення Господнього в повітрі, коли зі всіма святими будемо славити й оспівувати Найсвятіше Ім'я Його з Отцем і Святим Духом і Твоє милосердне заступництво нині і повсякчас, і навіки вічні. **Амінь.**